

HADES, DEMETER ȘI PERSEFONA

LITERA

mică

București
2020

fost o vreme când, indiferent de luna anului, natura era mereu în floare. Nu existau anotimpuri, și pământul își dăruia neîncetat roadele. Toate erau din belșug datorită zeiței Demeter, ocrotitoarea ogoarelor și a recoltelor, patroana cerealelor și a legumelor. Demeter putea fi văzută adeseori printre lanurile de grâu alături de **frumoasa Persefona**, fiica sa și a lui Zeus.

Dar, într-o zi, lucrurile au luat o întorsătură neașteptată. Persefona a dispărut dintr-odată, iar zeița Demeter, cuprinsă de disperare, nu s-a mai preocupat de nimic altceva în afară de căutarea fiicei sale mult iubite. A ajuns chiar să uite că menirea ei era să le asigure hrana oamenilor și animalelor. A lăsat deoparte toate grijile lumesti pentru că tot ce-și dorea era să o găsească pe Persefona și să o aducă din nou acasă.

Printre numeroșii urmași ai lui Zeus, Persefona era o fiică foarte iubită. Demeter, mama ei, o zeiță binevoitoare, avea grijă ca pământul să fie fertil și să dea roade bune, pentru ca nimeni să nu sufere de foame.

Mama și fiica ei trăiau la câmpie. Persefona își petrecea timpul **jucându-se cu nimfele** din păduri și cu surorile ei, Atena și Artemis. Dar jocurile se sfârșeau mereu cu lupte sau cu vânatoare de animale, iar asta o cam plictisea. De aceea prefera să o ajute pe mama ei să planteze semințe și să îngrijească plantele.

Astfel treceau zilele, săptămânile și lunile în vremurile acelea înfloritoare, în care pământul era verde și-și oferea fructele tot timpul anului.

